

Valutaegaliseringsfonden, naar den blev gennemført, vilde bidrage for det første til at stabilisere Kronen og dernæst ogsaa til i nogen Grad at forhøje dens Kurs. Det var Finansministerens udtrykkelige Erklæring, som findes indregistreret i Rigsdagstidenden. Hvordan er denne Erklæring nu gaaet i Opfyldelse? Den 1. November stod Dollarkursen omkring 585, i Gaar var den 620. Det er Følgen af Egaliseringen, og det er Frugten af den Forhøjelse af den danske Krones Kurs, som den højtærede Minister forudsagde som Følge af Egaliseringsfondens Oprettelse. Det er gaaet den modsatte Vej, Kursen var 620 i Gaar; man meddeler mig, at Dollarkursen er gaaet lidt ned i Dag, ikke meget, men dog lidt, paa et Rygte om, at Ministeriet vilde blive styrtet i Dag. Det hjalp straks lidt paa den danske Krones Værdi; men der har alligevel ikke været saa overordentlig stor Tiltro, siden Nedgangen kun har været fra 620 til 619, men lidt har man altsaa troet det. . . . (Indenrigsministeren [Kragh]: Det vidner om meget lidt Tillid til dem, der kommer efter) . . . Jeg erkender, at — det har den højtærede Indenrigsminister Ret i — det nuværende Ministerium har gjort Stillingen saa fortvivlet, at det bliver meget svært for dem, der kommer efter, at tage Arv og Gæld op. Arven er bl. a. en Luksustoldlov som den nu foreslaaede, der skal gælde midlertidig indtil den 30. Juni. Til den Tid har vi ikke det nuværende Ministerium — det ved alle. Hvis man vilde forud diskontere Virkningen deraf eller Vindingen derved, saa kunde Kronen straks stige betydeligt. Men saa dristig i sin Spekulation er man ikke, paa saa langt Sigt regner man ikke i de Kredse. Til den Tid eksisterer det nuværende Ministerium ikke længere, og saa ved man ikke, om den tekniske Toldrevision fuldbyrdes, om disse Toldlove bliver gjort permanente, saa staaer en ny Regering med en saadan Arv fra den nuværende Regering og, hvis de forsvinder, med et stort Hul, hvor den nuværende Regering har regnet med Indtægt. Det bliver ikke morsomt for den kommende Regering, for den vil ikke kunne fragaa Arv og Gæld, og Gælden er ikke saa lille. Den kommende Regering maa overtage baade Arv og Gæld, og det bliver ikke morsomme Tilstande; det er rigtigt nok.

Det, Finansministeren sagde i Efteraaret, at Valutaegaliseringsfonden skulde dels stabilisere Kronen, dels i nogen Grad forhøje dens Kurs, er ikke gaaet i Opfyldelse. Udviklingen er tværtimod gaaet den modsatte Vej. Jeg tillod mig den Gang at sige,

at hvis denne Fond blev gennemført som isoleret Foranstaltning, uden Hensyntagen til det Krav om Importbegrænsning, som de $\frac{9}{10}$ af Valutakonferencens Medlemmer stillede, saa vilde det gaa paa den Maade, saa vilde det blive — sagde jeg den Gang i min Optimisme — ikke en Kuregaliseringsfond, men en Venstrevalgafstivningsfond. Men det var i min Optimisme, jeg sagde det den Gang, i uberettiget Optimisme, thi det har vist sig, at ikke en Gang dertil egner denne Fond sig. Saa hurtigt gik Udviklingen, og saa meget gik den i den gale Retning, at det ikke en Gang kunde holde til Valget. Havde de Herrer taget Valget i December Maaned paa Rytter-Affæren — de havde da ogsaa en af de daglige Affærer, som Finansministeren taler om —, havde de staaet lidt bedre. Men de Herrer synes overhovedet ikke at kunne gribe nogen Situation hverken af den ene eller den anden Art. Apati, Følelselshed, Passivitet er de eneste bærende Egenskaber i denne Regering. Nu har Udviklingen endogsaa overrumplet, overrasket dem, saaledes at ikke en Gang den Virkning af Fonden er blevet til Virkelighed.

Da jeg den Gang bad den højtærede Finansminister om at gentage en Ytring, han havde sagt til Partiformændene, gentog han denne Ytring i en god og skarp Form, nemlig den, at han var Modstander af en Diskontoforhøjelse og vilde anvende sin Indflydelse til at forhindre denne, skønt Nationalbanken naturligvis, som han føjede til, er suveræn paa dette Omraade, men at han havde al god Grund til at tro, at der ikke forestod en Diskontoforhøjelse. Det var den højtærede Finansministers Ord for ikke mange Maaneder siden. Den nuværende Finansminister har ikke blot vist sig uden al Indflydelse — thi Diskontoforhøjelsen er altsaa foretaget mod hans Villie —, men den højtærede Finansminister har ogsaa vist sig ganske slet underrettet, siden han kunde sige, at han havde al Grund til at mene, at der ikke kom en Diskontoforhøjelse. Den er nu kommet. Vi har altsaa en magtesløs og slet underrettet Finansminister i en Situation som den nuværende for Stat, Land og Folk. Men det maatte gaa saadan. Naar man af Valutakonferencens Forslag tog en enkelt Ting ud og gennemførte den som isoleret Foranstaltning, saa kunde det ikke gaa anderledes. Det var de ni Tiendedele af Konferencen enige om. Saa talte den højtærede Finansminister om Kreditindskrænkning, det maatte der nu til; Valutaen falder, Diskontoen er steget, nu skal der en ganske alvorlig Kreditindskrænkning til.